Monsey Edition

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

פרשת דברים – שבת חזון – ח' מנחם אב תשפ"א Shabbos Parshas Devarim - July 17, 2021

פלג המנחה עש״ק – 6:54 | הדלקת נרות שבת – 8:09 | זמן קריאת שמע / מ״א – 8:44 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 9:20 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:34 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:26 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:16 | צאה"כ / לרבינו תם - 9:8

לסירובו. ובפרט אחר שהבטיחו לו ש'בדרד בדרד אלד' ובנוסף הבטיחו לו שיטיבו ישראל עם בני אומתו, כי בני ישראל לא היו זקוקים עדיין לקנות אוכלים ומשקין כי כל עוד שלא נכנסו לארץ ישראל זכו ל'ירידת המן' ול'באר המים'. ומה שהבטיחו לסיחון ש'אוכל בכסף תשברני ואכלתי, ומים בכסף תתן לי ושתיתי היתה רק כדי להטיב לסיחוז ולבני אומתו. וישראל ראו לנכוז לעשותה כדי להטות לבו לטובתם. וידעו כי תהיה זאת סיבה לרצותו. אם רק לא יכווז להרשיע, אולם זה הרשע מיאו בטובתו ובחר ברשעו וסירב לתת את ישראל לעבור בגבולו.

המתבונו ברשעו של סיחוז יכול לתאר שהנהגתו עוררה זעמתם של ישראל. אולם הכתוב מצייז השקפת המאמיז בהנהגת השי"ת. היודע שכל זה הוא 'כי הקשה ה' אלקיך את רוחו ואמץ את לבבו', ואם כן מה לנו להתרעם על כך, הלוא מאמינים אנו ש'כל מה דעביד רחמנא לטב עביד'. וכפי שהכתוב מסיים שאכן היתה זאת לטובה 'למעו תתו בידר כהיום הזה'. כי כתוצאה מסירובו יצא להילחם בישראל. וישראל הורישוהו מארצו. זוהי ההשקפה הנכונה הראויה לכל אדם. שגם אם זולתו ציערו והציקו יביז כי משמיא זכו ליה בזה הצער. ואיז העונש המוטל על המצער סיבה לבטל אמונה זו. ואף שהעונש מוכיח שהדבר היה תלוי בבחירתו של המצער איז בכר סתירה לאמונה זו שהכל מז השמים. ומענה לשאלה זו אפשר להביז מהמסופר בגמרא (תענית יה:) על הרוגי לוד. שמבואר משם שגם אם הבעל בחירה נענש על מה שחובל בזולתו איז הדבר מוכיח שהוא באמת הגורם לחבלה. ומה שמענישים אותו הוא על כר שהסכים להיות הסיבה לחבלת הזולת. כי רצוז העליון היה שלא יסכים לכך, ואילו היה כופה את יצרו היה ניצל מזה, ועל אף שזה הצער מוכרח לבוא על המצטער. הרי הרבה סיבות למקום האיר להמציא צערו. ולא בקשו מלכתחילה להשים המשימה על המצער אלא כדי שיתגבר על יצרו.

במי שיש לו אמונה ובטחון בהשי"ת. ועל כן אינו ירא כלל משום בן אדם. וע"כ הוא יכול לדון הדין לאמיתתו, וגם אינו נוטל שוחד, שהרי הוא יודע שהשי״ת מפרנס כל אחד ואחד. ואינו צריך לעשות דברים האסורים לצורך פרנסתו.

והתורה הבטיח לדיין זה שדן דין אמת. שיפרנס אחרים משלו. ר״ל השי״ת יפרנסו בפרנסה גדולה עד כדי כד שיהיה לו הרבה יותר מדי. וע"כ יהיה ביכלתו לפרנס גם לאחרים. שזהו הברכה של מי שבוטח בהשי"ת. שזוכה לפרנסה טובה! ולא יחסור לו פרנסה כל ימיו.

וכבר דימה החובת הלבבות (שער הבטחוז, פתיחה) הבעל בטחון לבעל הכימיה, והוא מי שיודע להפוך הכסף לזהב והנחשת והבדיל לכסף על ידי חכמה ומעשה. וכתב החובת הלבבות שהבעל הבטחוז יש יתרוז בעוד עשרה מעלות. והאריך שם לבאר כל אחד ואחד [כדי לעיין שם בדבריו הנפלאים]. והבעל הכימיה שיש לו החכמה להפוך הכסף לזהב. הרי איז לו גבול של סכום פרנסתו, שהרי יש לו היכולת לעשות הזהב עד אין סוף.

אבל הבוטח בה' יש לו יותר מזה. ואינו מוגבל כלל לשום סיבות לצורר פרנסתו שהרי השי"ת הוא "כל יכול". ויש לו ית' היכולת לפרנסתו בכל סיבה מסיבות העולם. וזהו מה דאיתא במתני' שהדן דין אמת, ובוטח בה' ואינו ירא מבז אדם. יזכה לפרנסה עד איז סוף. ויפרנס אחרים משלו. LIVING A "TORAH" DAY

A SERIES IN HALACHA

ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס When Tisha B'Av is Observed on Sunday

Ninth of Av. The tragedy of the destruction of the *Bais* HaMikdash commenced on the ninth day of Av. Although the fire was set on the ninth, most of the structure burned on the tenth of Av (1). As a result, most of the restrictions of the Nine Days remain in effect until halachic midday (חצות) of the tenth of Av. **Sholosh Seudos.** The third meal of *Shabbos* may be an elaborate one (2). There is no סעודה המפסקת this year. One may eat extra to satiate himself for the fast, however, he should not specifically speak out that he is doing so. The meal must be concluded by Shekiah - sunset (3), including מים אחרונים. People may bentch together with a zimun (4), and if a cup of wine was used, one may drink it before sunset (5). NOTE: One is permitted to continue eating after this meal until sunset, without making any specific תנאי or condition before bentching (6).

Motzei Shabbos. No preparations may be done on Shabbos for the fast, therefore, one may not bring his Tisha B'Av shoes to shul until *Shabbos* is over (צה"כ). Many congregations announce the exact time when *Shabbos* is finished so that the people can be home at that time and sav "ברוד המבדיל ביו קודש לחול". Only then do they change into weekday garments, non-leather shoes and

proceed to shul for Maariv, which is usually a bit later to allow people to get back on time for davening. Even though he already said "ברוד המבדיל" before davening, one nevertheless recites the tefillah of "אתה חוננתנו" during Maariv Shemona Esrai (7).

Havdalah. We do not recite *havdalah* on *Motzei Shabbos* that falls out on Tisha B'Av. but rather we wait until Sunday night. after the fast, before one begins to eat his meal. However, the beracha of "בורא מאורי האש" is said on Motzei Shabbos before the reading of Eicha (8). Many Poskim rule that a lady may also make her own beracha on fire (9). Those who accept the Mishna Berurah's opinion (10) that a lady cannot make this beracha, should remind her husband not to make the *beracha* in *shul* or be יוצא with another. He should wait until afterwards and be מוציא his wife and daughter(s) at home. The beracha on בשמים - spices, is not said on both nights - Motzei Shabbos or Sunday (11).

People Who Must Eat. There is a debate among the *Poskim* whether a person who has rabbinical permission to eat on Tisha B'Av (for health purposes, etc) must recite havdalah before eating (12). One should definitely consult his *Rav* before doing so. Children under the age of Bar Mitzvah who do not fast on Tisha B'Av are not required to hear havdalah before eating (13).

ביו הריחים – תבליו מדף היומי – סוכה ג.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

שולחן insists that the "ב"ש A The *Gemara* explains the reason "מי שהיה ראשו ורוב בסוכה ושולהנו בתוד הבית ב"ש אוסרים לא יצא וב"ה אוסרים יצא" needs to be inside the סרכה is because we are concerned one will be drawn to his table & end up eating outside the Succah ישמא ימשך. went to visit אחר שולחנו". & found him eating in זהני ב"ש וב"ה that the דר כחו that the ה' אחר שולחנו" went to visit אחר שולחנו". his succah, but his table was outside & א"ב היית נוהג לא קיימת מצות סוכה מימיך". Tosfos adds that even though the reason of ב"ש if one eats with the table outside & doesn't follow the גזירה דרבע, he isn't even מקיים the מקיים on a דאורייתא on a מצוה שוארייתא

R' Elchanan ב"ו אורייתא ליש הערות ס"טן *klers*: when we sav התורה בשב ואל תעשה" לעקור דבר מו התורה בשב אל העשה". does the מצוה דאורייתא remain, or is the whole מצוה uprooted (נעקר) as if it doesn't exist anymore? For example, the הכמים made a ציצית tot to put ציצית tot to put מצוה made a הכמים but what if someone put it on anyway? Was he מקיים the *mitzvah* מדארייתא If he isn't, it should be considered as if he's wearing *shatnez* . עיקר לגמרי are רבנן above that holds the שיטת תוס' R' Elchonon brings our איטת תוס above that holds the שלא במקום מצוה

for fear that one would ברכות ב *ו* **רבינו יונה** is really all night, except the הכמים made a סיגיג for fear that one would keep pushing it off. thus thev made the cut-off at ר"ג. However. אינצא at all. even איצא at all. even מדאורייתא! However. מדאורייתא! However. מיצא מול מודאר אורייתא is necessary to make a סייג holds that all night is ok too. We see from this רבינו יינה that he holds the בגמרי a mitzvah עוקר can be רבינו

"כל מי שלא אמר ג' דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו. ואלו הן, פסח, מצה, ומרור" explains ו" ור"ג explains [פסחים כה:]ר"ן to mean that even if one doesn't say the actual words. he hasn't lost the *mitzyah* - he is still איצא just not יוצא Similarly. continues the *Ran.* by Succah, when שולחן said "לא קיימת מצות סוכה מימיך", since the whole reason of having the שולחן in the succah is to be certain one won't be drawn outside after his table & מצרה ultimately wasn't drawn outside and ate inside the succah, he certainly is מצרה. We see clearly from this יאיכות הר"ו not like our מצוה דאורייתא that a גזירה דרבנו is not נעקר לגמרי לגמרי the מצוה דאורייתא.

או (נמשיב הלכה ביצה לסובן ההוויים הקבבה (י) כו בו צה אלסו או"ח תקנויא (9) שו"ת יביע עומר די-כד (10) עיון שער הציון רצוילד (11) שם תקנוּא (12) עייו ספר אז נדברו וּינג (13) הובא בספר רבבות אפרים גישעא בשם הג"ר יוסף שלום אלישיב זצ"ל

R' Joseph Ber Soloveitchik zt" (Insights: A Talmudic Treasury) would say:

"In the first kinna we recite on Tisha B'Av, we say: 'The terror of the sin of Shilo overtook her counselors.' What is the 'terror of Shilo'? The sages of Klal Yisroel were aware that there would be an impending destruction of Jerusalem. They were afraid that this *Churban* would leave Jerusalem like it left Shilo - totally forgotten in history. Shilo was a Mishkan for 369 years; yet it is almost completely erased from memory. People do not ask, 'Where is Shilo?' The 'terror' and fear is that not only would Jerusalem's physical structure be destroyed, but also its spiritual consciousness."

A Wise Man would say:

"Although the world is full of suffering, it is also full of those overcoming it."

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

Be Aware - to Revere!

Study HIS areatness!

103,773 verifiable signatures 855,400,5164

נתנדב לעילוי נשמת מוקדש לעילוי נשמת דוד בו ד' יהודה הכהן היי

אשר הראשון שבהם הוא האמונה שהבורא ית"ש הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים'. אמונה זו מאירה להאדם את דרכו בכל מצב. מהקב"ה מצליח דרכו ורואה ברכה במעשי ידיו. אז יודע לייחס את הצלחתו להקב"ה. כן כשמצאוהו צרות ומועקות, גם אז יודע הוא כי מה' יצא הדבר. ומקבל את הדברים

באהבה. מתור אמונה שהקב"ה המטיב חפץ לסבב לו טובה על ידם. כל זה כשאלו הצרות באים בידי שמים. אולם אם באים הם על ידי אדם שהינו בעל זירה, אז עלול המצטער לשכוח שיד ההשגחה בדבר. כי לנגד עיניו הוא רואה רק איר שפלוני המצער עושה מה שעושה כדי לצערו. וכיוז שאיז דעתו סובלת דעתו הרעה של המצערו על כז מתמלא רוגז עלי. ובכר מוכיח האדם שאמונתו שהכל הוא השמים ולטובתו רפויה היא. ואילו היה איתו באמונה זו לא היה מתרעם גם על מצער הפועל בבחירתו. כי אז היה יודע שלולא הגזירה מן השמים שעליו להצטער לא היה ביכולתו של המצער לצערו. ואם מז השמים גזרו עליו זה הצער מה לו אם בא ו זאת על ידי בעל בחירה או על ידי סיבות שאינם תלויים בבעל בחירה? ואמת הדבר המצער מעוות דרכו, ומן הראוי למחות בו על כך. ובכל זאת יש להבדיל בין חימה זנובעת מצערו הפרטי, לבין חימה הנובעת מכבוד השכינה... דבר זה רואים אנו במקרא שלפנינו. הכתוב מספר 'ולא אבה סיחו מלר חשבוז

<u>העברנו בו', ומתוך כך אנו יודעים</u> שסיחון זה רשע גדול היה, כי לא היתה סיבה נכונה ליסודים ספות חרב אברחם דניאל אבשסיין שליסיא, בעמ"ס שדה אברחם

ולא אבה סיחן מלך חשבון העברנו בו כי הקשה ה' אלקיך את רוחו

ואמץ את לבבו ... (ב-ל) - האמונה הבהירה שהכל מו השמים

 Π נה החובה מוטלת על כ״א מישראל לשנז ולהחריר בלבו את הי״ג עיקרי האמונה.

לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא וגו' (א-יז) - הדן דין אמת זוכה לפרנסה מובה

איתא בספרי: ״לא תגורו מפני איש. שמא תאמר מתירא אני מפלוני שמא יהרוג 🥂 את בני או שמא ידליק את גדישי או שמא יקצץ את נטיעותי ת״ל לא תגורו מפני איש ני המשפט לאלהים הוא". ע"כ. הרי התורה הקדושה מזהיר שלא יהיה הדייז ירא כלל משום בן אדם. שאם הדיין ירא מבן אדם. אפשר שלא ידין הדין אמת לאמיתתו, כדינו של תורה, ועל זה אמרה התורה: "לא תגורו מפני איש". וע"כ, מי ראוי להיות דיין? רק מי שמאמיז ובוטח בהשי"ת. ואינו ירא משום בז אדם כלל. שהרי בוטח בהשי"ת שיצילו מכל בו אדם. אפילו אם הם אינם שמחים במה שהדייו דו כפי הדיו אמת של תורה.

ובאמת מצינו שהאריך מתני' בענין זה (סוף פאה): "וכל מי שצריך ליטול [מתנת עניים] ואינו נוטל, אינו מת מן הזקנה עד שיפרנס אחרים משלו, ועליו הכתוב אומר: ין שלוקח שוחד ומטה את הדין אינו מת מן הזקנה עד שעיניו כהות שנאמר שוחד לא תקח כי השוחד יעור פקחים וגו"״, ע"כ [עי' בביאור הגר"א, שנות אליהו שם]. הרי מפורש במתני' שתנאי שנצרך ביותר להיות דייז ולדן דין אמת. הוא רק

מעשה אבות סימן

שבת משוש לבנו נהפך לאכל מהולנו ... למה לנצה תשכחנו תעובנו לארך ימים וגו' (איכה ה-מוב)

The day of Tisha B'Av is a sad one, however, many Chassidim felt that all the pain and suffering notwithstanding, a Yid must always be b'Simcha - "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד" - and this includes Tisha B'Av. It is told that a Yid once came to the **Tchebiner Roy** zt"l. R' **Doy Berish Weidenfeld** zt"l. and told him about one of the great Rebbes of the previous generation, R' Shmuel Dovid Halevi Ungar zt" from Nitra, who was known for his "Koach Ha'bechi" - his powerful cries that rent the Heavens. Especially on *Tisha B'Av*, said the *chasid*, nobody cried harder than the *Nitra Rebbe*.

The Tchebiner Roy smiled and said that he knew about this special koach that R' Shmuel Dovid had, however, he looked at it a bit differently. "By us, my father (R' Yaakov Weidenfeld zt"l, Baal Kochav Yaakov) would tell us that even on Tisha B'Av, if not for a little simcha, we would have been destroyed as a nation. How so? Because when the wicked prophet Bilaam was hired to curse the Jewish people and bring about their total destruction, he searched for a specific moment when he knew that the 'anger' of Hashem could manifest itself on Klal Yisroel and he chose that moment to curse the Jewish people. When was that moment? Bilaam figured out that it was the day of Tisha B'Av, a day when Klal Yisroel is sad and at their lowest point. Without simcha and joy, he knew Bnei Yisroel would be vulnerable to his curse.

"But what Bilaam did not realize was that there were a few 'Yungerleit' who were among the people who did everything with great joy and happiness. When Bilaam saw this, he knew there was no way for him to win and that was when he uttered those immortal words, "לבדד' when he uttered those immortal words."הו עם לבדד ישכוו ובגוים לא יתחשב. 'He said, 'Such a nation that even' לבדד' - when they are alone and reading the words of 'איכה ישבת' , they are still capable of 'שכון' - of residing with the Shechina, which will only come when a person is b'simcha, such a people cannot be cursed and brought to destruction."

The **Rebbe of Ropschitz, R' Naftoli Hurwitz** zt'', would comment as follows: "When a Yom Tov follows immediately after Shabbos (on Sunday), we eat a shortened Seudah Shlishis, and we say, 'Shabbos, Shabbos, we have here a very special guest, who only comes around three times a year (Shalosh Regalim). Let us make way for him.' However, when Tisha B'Av falls out right after Shabbos (like this year), we lengthen our Seudah Shlishis with niggunim and zemiros and divrei Torah. We say, 'Shabbos, you are our special guest who comes once every seven days. Tisha B'Av ... we wish you wouldn't have come altogether. But now that you're here, you can wait until we finish enjoying our previous guest."

It is told that one year, when Tisha B'Av began on Motzei Shabbos, the Rebbe, R' Yitzchok of Vorka zt''l, was conducting his Seudah Shlishis together with a large group of his Chassidim. Many of the most prominent people came to be with the *Rebbe*, for *Shabbos Chazon* and now, they all sat and stared at their *Rebbe*, as he seemed to be in a trance, a state of dveikus that appeared to be otherworldly. The Chassidim assumed that the Rebbe would conduct his Seudah Shlishis quickly, so they could all go home and prepare for Maariv and Eicha, but this was not the case. R' Yitzchok continued to sit in his place and he would suddenly expound on some esoteric thought related to Malchus Bais Dovid and the future rebuilding of the Bais HaMikdash. Then, he would return to his trance-like state, while the Chassidim continued to sing *zemiros* and *niggunim*. This went on late into the night and nobody had the temerity to say anything to the *Rebbe*.

One of the *Chassidim* remarked to his friend that perhaps they should be worried because as they all knew, the great **Chozeh of Lublin** zt" would also enter a trance-like state of dveikus, and he passed away on Tisha B'Av. Finally, after many hours, one of the *Chassidim* went into the kitchen and told the *Rebbetzin* of his concerns, Instantly, she stormed into the dining room and began yelling, "Aren't you ashamed? Yidden are all going to Eicha and Kinnos, and you are still sitting here in your Shabbos clothes?" The Rebbe woke up from his trance and concluded the seudah. The Chassidim were forced to sneak back to their homes and change out of their Streimlach and Shabbos clothing, before heading to shul for Kinnos.

final *Haftorah* of the three weeks of calamities, depicts Yeshava HaNavi's divine summons to serve as the prophet whose eyes were opened by Hashem to gain the proper perspective in evaluating the true character of Jewish life in Yerushalayim. Yeshaya laments the underlying causes of the destruction of the city and the holy Bais HaMikdash - one of which was the *Navi's* description of "righteousness lodged in her (Yerushalavim), but now murderers." But if the inhabitants of *Yerushalayim* were once righteous, why don't they deserve some clemency for their righteousness?

R' Yonason Eibeschutz zt''l explains that *Yeshaya's* choice of words "צדק ילין בה" - is a rather strange way to describe

choice is because the word "ילע" which normally means to lodge, has the same root word as "מלעים" which means to postpone or procrastinate. Human nature is to procrastinate and so even though Klal Yisroel did acts of charity, they were often postponed leaving the recipient stranded for longer than necessary. However, when the tide turned and corruption set in, Klal Yisroel had no compunctions to murder people immediately – as in the case of *Zechariah HaNavi*.

So, Klal Yisroel, for all their past righteousness, lost any right to clemency once their morality became distorted, since the glue which holds a Jew together is always his inner compass which directs him to do what's right

ואצוה את שפמיכם בעת ההוא לאמר שמע ביו אחיכם ושפמתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו ...

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE

FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

In a literal sense, the *posuk* is dictating to a Jewish judge his moral obligations and responsibilities. The words "בעת ההוא" "at that time," seem superfluous here, for this conduct is applicable for all times and all ages and never expires. If so, why does the *posuk* say the words בעת ההוא? What is the lesson we are meant to learn?

My machshava here is as follows. The *Torah* is telling a Jewish judge what his job description is. Be a judge, at that time בעת הַהְהוא" - only during your time at work; not when you leave the courthouse. When you are not in *beis din*, judging others is no longer your job. We sometimes have the urge to be judgmental and criticize people. That is not the correct approach.

The Chasam Sofer zt" explains this posuk homiletically. He says that each judge should listen to his brother, his peer, not the baal din. Hear what your fellow judges have to say, and then - "ושפטתם צדק" - always be dan l'kaf zechus. Whether the person is an "איש" - greater than you, or "ארש" - your equal, or even "גרו" - someone lesser than you, in every case, do not rush to judge. Each Yid, no matter who he or she may be, is great. Give them the benefit of the doubt.

Our *Elter-Zaide* (great-grandfather) was sitting on his porch one *Shabbos* when he observed a son of an acquaintance rushing by. He called to him asking where he was running. The young man replied that a "Chashuva Yid" was making a simcha, and he was hurrying to wish him Mazel Tov. He told me he will never forget the Zaide's reply. "Un velecher Yid iz nisht choshuv?" Loosely translated, tjhis means, "Is there a Yid that is NOT choshuv"?

If we internalize this message, and improve our relationships, it will inevitably bring to an end the scourge of sinas chinam and enable the *Bais Hamikdash* to descend, bringing, once and for all, an end to all our *tzaros*. ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה.

משל למה הדבר דומה

וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו (יחוקאל כ-כא) משר: To daven at the Mekomos Hakedoshim (holy sites) is a rite of passage for many Yidden and even the greatest Gedolei Hador would conduct prayer sessions at specific sites. One of the places that **R' Chaim Shmulevitz** zt"l, the great Rosh Yeshivah of Mir in Jerusalem, used to visit every month was Yad Avshalom, the monument of the son of King David, who revolted against his own father and ultimately met an untimely death. Each month on a set day, R' Chaim would pour out his heart to the Almighty on that site. R' Chaim would raise his eyes to Heaven in prayer and say: "Master of the Universe, who is the most despicable human being possible in the world? Surely a son who tried to kill his own father. No doubt that no one could ever forgive him for killed by Yoav, *Dovid Hamelech* wept bitterly and said, 'O live with Him in harmony and devotion forever

my son Avshalom, my son Avshalom! Would Hashem have let, I would have died for you.' (Shmuel 2 19:1). Chazal even tell us that King David succeeded in freeing Avshalom from *Gehinom* and bringing him into *Gan Eden*.

"Why did he do this for such a terrible person? Because he was his father, and a father's love and mercy is totally unconditional, even for such a terrible son as Avshalom.

"Master of the Universe," R' Chaim would conclude, "You are our Father. Even if we are as bad as Avshalom, and have revolted against You, Chas V'Shalom, Your love towards us never ceases. Please, show us your affection, protect us from evil, and bless us with all that is good."

נמטל: Hashem's love for us is eternal. We must recognize the good that our Father in Heaven does for us and repent our ways and resolve to be better. Then *Hashem* will quickly such an appalling sin. Yet, we find that when Avshalom was return us to our home and land where we will, once again,

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר (א-א) EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

It is interesting to note that this year, the ninth of Av falls out on the day after we read Parshas Devarim which begins with the words: "These are the words that Moshe said," when he rebuked Klal Yisroel for their sins. The sins of the Jewish people seem to follow us throughout the generations. We are taught that any generation in which the *Bais HaMikdash* is not rebuilt, is as if they destroyed it due to their sins. Yaer after year, we are still mourning the destruction of our Holy Temple and therefore we can unfortunately surmise that indeed we have sinned and continue to sin, r"l. But instead of being depressed, it would be more practical that we actually attempt to improve our situation. Sounds like a good idea - but how?

Before rebuking a friend, one must follow the clear guidelines of the *mitzvah* of *Tochacha*. *Tochacha* which is the "art" of rebuke, applies to "עמיתד" - a member of one's nation, not just any random person, but an individual one cares about. It must be done correctly, with the proper intent. It must be said with love; it must not be said in a way that can embarrass another; it should only be said if one is sure it will be well received. This last guideline is one that you can never be 100% sure about, and therefore most people conclude, about *Tochacha*, that one should not give it! If so, then why is it a *mitzvah* in the *Torah*, and why do we learn so much about the concept of rebuking another Jew?

Perhaps the answer is - "אלה הדברים" - It is time for us to hear "these words." Instead of looking to find fault in others, perhaps we should we giving to *Tochacha* - to OURSELVES! It is time for us to do some serious soul-searching in order to analyze our actions, renew our goals and rebuke ourselves for repeating the same old sins of previous generations.

This year, let us make a real difference and turn sadness into joy, by being the generation that rebuked ITSELF. If we correct our own actions, then we will be the generation that not only rebuilt ourselves, but also rebuilt the Holy Temple!